

Arrest

nr. 185 085 van 4 april 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X, X en X, op 18 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 augustus 2013 tot het opleggen van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies), alle beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 oktober 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat S. VANBESIEN en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die van Bosnische nationaliteit verklaart te zijn, komt België binnen op 24 mei 2009 en dient op 25 mei 2009 een asielaanvraag in. Zij is vergezeld van haar twee minderjarige kinderen.

Op 5 oktober 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 38 793 van 16 februari 2010 worden aan verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 17 maart 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 9 mei 2010 wordt het derde kind van verzoekster geboren.

Op 27 mei 2010 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in.

Op 29 juni 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 1 november 2011 wordt het vierde kind van verzoekster geboren.

Op 9 februari 2012 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 17 maart 2012 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 7 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Op 24 oktober 2012 dient verzoekster een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 6 november 2012 geeft de ambtenaar-geneesheer zijn advies.

Op 19 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 100 680 van 10 april 2013 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 19 november 2012 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten.

Op 10 juni 2013 geeft de ambtenaar-geneesheer een advies.

Op 11 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing inzake de aanvraag van 24 oktober 2012, deze wordt opnieuw onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt aangevochten in de zaak met het rolnummer 133 422.

Op 11 juni 2013 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt aangevochten in het dossier met rolnummer 133 417.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat er contacten zijn tussen de Belgische administratie en de Bosnische autoriteiten om na te gaan of de zoon van verzoekster, die "special needs" heeft, bij een eventuele terugkeer naar Bosnië terecht kan in een school of instelling. Er wordt een instelling gevonden die bereid is om het kind op te nemen.

Op 1 augustus 2013 dient verzoekster een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 27 augustus 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is. Dit is de eerste bestreden beslissing:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.08.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

R., V. (R.R.: xxxxxx)
Geboren te L. op (...)1978

+ minderjarige kinderen:

-R., D.; (...)2000
-R., V.; (...)2003
-R., B. P.; (...)2010
-Z., L.; (...)2011

Nationaliteit: Bosnië en Herzegovina

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 11.06.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 24.10.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag drie standaard medisch getuigschriften (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag d.d. 24.10.2012.

De voorgelegde medisch getuigschriften bevestigen slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing d.d. 11.06.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoeningen van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 — 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Op 27 augustus 2013 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de tweede bestreden beslissing:

“In uitvoering van de beslissing van P. Y. Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

R., V. geboren te L. op (...)1978, nationaliteit Bosnie en Herzegovina

+ minderjarige kinderen:

*-R., D.; (...)2000
-R., V.; (...)2003
-R., B. P.; (...)2010
-Z., L.; (...)2011*

het bevel gegeven om ten laatste binnen 7 dagen na de kennisgeving het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

- ☐ *2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.*

Met toepassing van artikel 74/14, §3, van de wet van 15 december 1980.

- ☐ *4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 11.06.2013, haar betekend op 01.07.2013.*

Inreisverboden

In uitvoering van artikel 74/11, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar in volgende gevallen:

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 11.06.2013, haar ter kennis gebracht op 01.07.2013.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/68-3, § 2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2.

Indien een verzoekende partij een ontvankelijk verzoekschrift indient tegen een beslissing genomen op basis van artikel 9ter terwijl een beroep tegen een eerdere tegen hem getroffen beslissing op basis van artikel 9ter nog hangende is, oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoot.”

Verzoekster heeft verschillende beroepen ingediend tegen beslissingen genomen op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het betreft volgende beroepen:

- het beroep gekend onder het rolnummer 133 422, tegen de beslissing van 11 juni 2013 waarbij de aanvraag van 24 oktober 2012 onontvankelijk wordt verklaard;
- het beroep gekend onder het rolnummer 138 677, tegen de beslissing van 27 augustus 2013 waarbij de aanvraag van 1 augustus 2013 onontvankelijk wordt verklaard (huidig beroep).

Met toepassing van artikel 39/68-3, § 3 van de vreemdelingenwet werd in de beschikking van 22 februari 2017, waarbij de terechtzitting werd bepaald op 15 maart 2017, opgenomen dat de voorzitter van oordeel is dat artikel 39/68-3 van de vreemdelingenwet van toepassing is.

Ter zitting van 15 maart 2017 werden deze vermelde zaken opgeroepen, werd de advocaat van verzoekster uitdrukkelijk gewezen op deze wetsbepaling en werd haar meegedeeld dat verzoekster werd geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep en dat de Raad zou oordelen op grond van het laatst ingediende beroep (huidig beroep), tenzij het belang werd aangetoond bij de behandeling van het eerder ingediende beroep.

De advocaat van verzoeker antwoordt dat zij de beoordeling van en uitspraak in de eerder ingediende zaak nr. 133 422 wenst aangezien in deze zaak haar aanvraag inhoudelijk behandeld wordt en ze daar ten gronde kan pleiten inzake de afgewezen aanvraag, de zaak nr. 138 677 (huidige zaak) betreft een weigering van de aanvraag omdat deze nieuwe aanvraag enkel een verwijzing zou zijn naar de eerdere aanvraag.

Er wordt aanvaard dat verzoekster haar belang aantoot bij de behandeling van het eerder ingediende beroep.

Bijgevolg oordeelt de Raad overeenkomstig artikel 39/68-3, § 2 van de vreemdelingenwet, op grond van het eerder ingediende beroep (zaak nr. 133 422) en wordt verzoekster geacht afstand te doen in huidige zaak nr. 138 677.

De afstand betreft enkel de eerste bestreden beslissing, met name de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 27 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep wat betreft de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten, en de derde bestreden beslissing, het inreisverbod

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoekster geen belang meer heeft bij het aanvechten van het inreisverbod, de derde bestreden beslissing. Dit inreisverbod voor een duur van drie jaar werd haar ter kennis gebracht op 8 oktober 2013 en gold dus tot 8 oktober 2016. Deze termijn is inmiddels verstreken, zodat verzoekster geen belang meer heeft bij het aanvechten van dit inreisverbod.

3.2. De verwerende partij werpt in de nota een exceptie op inzake de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten, omdat dit genomen is in het kader van een gebonden bevoegdheid.

Uit nazicht van het verzoekschrift blijkt dat er geen middelen worden aangevoerd tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Er worden enkel middelen aangevoerd tegen de eerste bestreden beslissing, waarin de afstand wordt vastgesteld, zoals hoger uiteengezet. Het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is om reden dat er geen middelen tegen worden aangevoerd, niet ontvankelijk. Bijgevolg dient geen uitspraak meer te worden gedaan over de exceptie aangevoerd door de verwerende partij.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wat de tweede en de derde bestreden beslissing betreft. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld wat de eerste bestreden beslissing betreft, de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 27 augustus 2013 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen wat de tweede en de derde bestreden beslissing betreft, het bevel van 27 augustus 2013 om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod van 27 augustus 2013.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET